

Det har da også i en årrække været udelukket at gennemføre behandlingen af sagerne alene ved hjælp af de ordinære dommere, og man har måttet skride til i vidt omfang at konstituere ekstraordinære dommere i begge landsretterne.

Ved tekstanmærkning til tillægsbevillingsloven for 1942—43 og tekstanmærkning til finansloven for 1943—44 fik justitsministeriet således bemyndigelse til fra den 1. februar 1943 indtil udgangen af finansåret 1943—44 at konstituere indtil 5 dommere i landsretterne. Denne bemyndigelse er ved de senere finanslove stadig blevet fornyet og desuden ved tekstanmærkning til finansloven for 1945—46 udvidet til at omfatte ialt 6 landsdommerstillinger. Med hjemmel i finansloven er der fortsat konstitueret 6 midlertidige landsdommere, heraf 3 i Østre landsret og 3 i Vestre landsret.

I § 2, stk. 2, i lov nr. 260 af 1. juni 1945 om tillæg til lov om rettens pleje vedrørende behandlingen af sager angående forræderi m. v. er der endvidere meddelt justitsministeriet bemyndigelse til at konstituere det fornødne antal dommere i landsretterne i anledning af rettens faste dommers virksomhed med behandlingen af de nævnte sager. Uagtet disse sager ikke mere spiller nogen større rolle, er der fortsat med hjemmel i denne lov konstitueret 8 dommere i Østre landsret og 6 i Vestre landsret.

Justitsministeriet finder det ikke forsvareligt i øjeblikket at foretage en indskrænkning af dommernes antal, hvorved bemærkes, at der pr. 1. januar 1952 henstod 2 091 ubehandlede sager i Østre landsret og 1 325 i Vestre landsret, men man agter, så snart forholdene tillader det, at nedlægge een

afdeling i hver af landsretterne, hvorved antallet af dommere vil kunne nedsættes med 3 i hver ret. Langt den største del af stigningen i landsretternes arbejde må imidlertid antages at være af permanent karakter. Det gælder navnlig stigningen i antallet af borgerlige retssager, og disse sager er de mest tidskrævende; men heller ikke for straffesagernes vedkommende er der grund til at tro, at der vil ske nogen nedgang i fremtiden.

Hensynet til domstolenes uafhængighed taler stærkt imod opretholdelsen af den nuværende ordning, hvorefter en række af dommerne beklæder retten i henhold til konstitution, og ministeriet må nære alvorlige betænkeligheder ved, at denne ordning fortsættes. Dertil kommer, at ordningen medfører store udgifter for staten, idet mange af de konstituerede landsdommere oppebærer udstationeringsgodtgørelse, ligesom der i en række tilfælde ydes udstationeringsgodtgørelse til den tjenestemand, der midlertidigt udfører arbejdet i den konstituerede landsdommers egentlige stilling. Herigennem bliver udgiften til de konstituerede dommere betydelig større end udgiften til fastansatte dommere.

I overensstemmelse med en fra præsidenterne for Østre og Vestre landsret modtaget indstilling finder justitsministeriet derfor, at der bør tilvejebringes lovhjemmel for en udvidelse af antallet af faste dommere i de to retter; man har dog ment for tiden at burde indskrænke sig til at stille forslag om oprettelse af yderligere 3 faste dommerstillinger i hver af landsretterne. Dette forslag, der er tiltrådt af lønningsrådet, vil medføre, at der udover præsidenterne bliver 29 dommere i Østre landsret og 19 dommere i Vestre landsret.